

some differences. In particular, according to Part 2 of Art. 111 of the Criminal Code of Ukraine one of the grounds for dismissal is not the commission of any actions for the execution of a criminal duty of a foreign state, a foreign organization or their representatives. In the codes of Belarus, Germany, Poland, the reason is the voluntary termination of the crime. It has the meaning of committing a person to coercion or to avoid harm, and so on. The Criminal Code of Poland specifies the grounds for firing for the preparation and the attempt to commit a crime.

The author makes a proposal for discussion to be a prerequisite for such a release, not only preparing for state betrayal, but an attempt. First, this would allow a discussion of the general competition (Article 17 of the Criminal Code) and the special rules (Part 2 of Article 111 of the Criminal Code). Secondly, the person who started criminal activities, could stop it with a guarantee of exemption from criminal responsibility, which ultimately would help to prevent or reduce damage to national security.

Keywords: state treason, voluntary declaration, preparation for a crime, attempt, encouraging norm, release from criminal liability, state interests, timely communication, espionage.

УДК 343.2(477)(048.83)

М. В. Карчевський

BIG DATA ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Кримінально-правове регулювання в контексті прагматичної парадигми є ефективним тоді, коли обсяг фактичних соціальних витрат на його реалізацію відповідає обсягу необхідних соціальних витрат, зумовленому законотворчою та правозастосовною діяльністю у сфері кримінально-правового регулювання. Отже, ефективними законодавчими рішеннями у сфері кримінально-правового регулювання є такі, що забезпечують баланс соціальної значимості охоронюваних благ та обґрунтованого обсягу необхідних соціальних витратків, а саме того обсягу витратків, який держава та суспільство можуть виділити на забезпечення кримінально-правового регулювання. Ефективними рішеннями на правозастосовному рівні кримінально-правового регулювання є такі, які прийняті відповідно до чинного законодавства та вимагають здійснення соціальних витрат, що відповідають небезпечності конкретного вчиненого злочину.

Фактичний стан речей у зазначеному контексті можна описати так: прослідковується інфляція кримінальної правотворчості при зростанні злочинності та витратках суспільства, що зростають, на підтримку реалізації кримінального закону.

Комунікація – це процес реалізації інформаційної потреби. Актуалізація проблематики комунікації пов'язана зі зростанням інформаційної потреби, яке обумовлене постійним ускладненням соціальних процесів, необхідністю діяти ефективно в умовах, що змінюються. Трансформуються майже всі сфери людського буття. Комунікація у кожній з них стає активнішою та щільнішою. Надзвичайно затребуваними є фахівці з аналізу даних. Зазначене поширюється й на комунікацію у сфері кримінально-правового регулювання. На сторінках цієї праці проаналізуємо певну частину останньої; під комунікацією у сфері кримінально-правового регулювання розуміється процес, у межах якого суб'єкти кримінально-правового регулювання отримують інформацію достатню для прийняття ефективних рішень.

Одним з можливих способів якісного оновлення кримінально-правової комунікації є використання сучасних інформаційних технологій для збору, класифікації, постійної актуалізації надвеликих обсягів інформації, надання фахівцям широкого доступу до накопичуваних державою даних про кримінально-правове регулювання – повноцінне використання технологій Big Data. Мета роботи полягає у дослідженні можливостей інтенсифікації національної кримінально-правової комунікації та підвищення ефективності кримінально-правового регулювання через використання сучасних технологій обробки даних.

Обґрунтовується, що сучасний рівень технології та науки дає змогу ефективно розв'язувати соціальні проблеми з використанням Big Data. Можливості використання цієї методології в національній кримінально-правовій комунікації обмежені технологічними та організаційно-правовими аспектами, а також неготовністю законодавчого та правозастосовного рівнів сприймати результати наукового аналізу. Подолання цих перепон можна вважати основними напрямками стратегії розвитку комунікації у сфері кримінально-правового регулювання.

Ключові слова: кримінально-правове регулювання, ефективність, прагматизм, комунікація, Big Data.

Постановка проблеми. Ефективність кримінально-правового регулювання є однією з основних проблем сучасної науки кримінального права. На сьогодні науковий дискурс у цій сфері може бути оновлений через залучення аргументів, пов'язаних з новими технологіями обробки даних, зокрема Big Data.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Із позицій прагматичної парадигми кримінальне право розглядають як систему норм, яка наявними в ньому та використовуваними ним засобами здатна визначати й легітимізувати право державної влади та спеціально уповноважених державних органів на застосування найбільш жорсткого насильства [1, с. 6]. До того ж воно має завжди розглядатися як *ultima ratio* державних можливостей впливу на значні негативні події в суспільстві [2, с. 81]. Застосування кримінального права є завжди видатковим. Видатки мають не лише матеріальний характер. Вони також виявляються й у криміналізації суспільства, певних демографічних та соціально-культурних наслідках. Тому оптимальний стан кримінального права, такий, якого треба досягати, визначається його відповідністю до реальних соціальних потреб, відповідністю соціальних видатків на його реалізацію до значимості та захищеності охоронюваних благ [1, с. 3].

Кримінально-правове регулювання здійснюється на двох рівнях – нормативному (законодавчому, правотворчому) та індивідуальному (правозастосовному), тобто містить як законотворення, так і правозастосування [3].

З огляду на зазначене ефективним (у контексті прагматичної парадигми) кримінально-правове регулювання є тоді, коли обсяг фактичних соціальних витрат на його реалізацію відповідає обсягу необхідних соціальних витрат, зумовленому законотворчою та правозастосовною

діяльністю у сфері кримінально-правового регулювання. Отже, ефективними законодавчими рішеннями у сфері кримінально-правового регулювання є такі, які забезпечують баланс соціальної значимості охоронюваних благ та обґрунтованого обсягу необхідних соціальних видатків, а саме того обсягу видатків, який держава та суспільство можуть виділити на забезпечення кримінально-правового регулювання. Ефективними рішеннями на правозастосовному рівні кримінально-правового регулювання треба вважати такі, які прийняті відповідно до чинного законодавства та вимагають здійснення соціальних витрат, що відповідають небезпеці конкретного вчиненого злочину.

Фактичний стан речей у зазначеному контексті можна описати так: прослідковується інфляція кримінальної правотворчості при зростанні злочинності та видатках суспільства, що зростають, на підтримку реалізації кримінального закону. І це не тільки національна проблема. Зоран Стоянович, досліджуючи ситуацію у Сербії та світі, формулює проблему кримінально-правового експансіонізму, коли «репресивні прагнення оформились у цілісну, закінчену концепцію, що послідовно реалізується в рамках чинного законодавства» [4, с. 67]. До того ж автор звертає увагу на те, що зростанню репресивності сприяє прихильне ставлення громадян до каральної діяльності держави, «здається, що до жодної функції влади суспільство не ставиться настільки некритично, як до покарання» [4, с. 67]. Своєю чергою кримінально-правовий експансіонізм можливо є «побічним результатом нездатності суспільства серйозно обговорювати та розв'язувати соціальні, економічні та політичні проблеми» [4, с. 68].

Комунікація – це процес реалізації інформаційної потреби. Актуалізація проблематики комунікації пов'язана зі зростанням інформаційної потреби, яке обумовлене постійним ускладненням соціальних процесів, необхідністю діяти ефективно в умовах, що змінюються. Трансформуються майже всі сфери людського буття. Комунікація у кожній з них стає активнішою та щільнішою. Надзвичайно затребуваними є фахівці з аналізу даних. Зазначене поширюється й на комунікацію у сфері кримінально-правового регулювання. На сторінках цієї праці проаналізуємо певну частину останньої; під комунікацією у сфері кримінально-правового регулювання розуміється процес, у межах якого суб'єкти кримінально-правового регулювання отримують інформацію достатню для прийняття ефективних рішень¹.

Формування цілей. Одним з можливих способів якісного оновлення кримінально-правової комунікації є використання сучасних інформаційних технологій для збору, класифікації, постійної актуалізації надвеликих обсягів інформації, надання фахівцям широкого доступу до накопичуваних державою даних про кримінально-правове регулювання – повноцінне

¹ Комунікація у сфері кримінально-правового регулювання є доволі складним та непростим об'єктом, який потребує ґрунтовного самостійного дослідження. Не претендуючи на остаточне розв'язання, можемо запропонувати гіпотезу про такі види комунікації, як горизонтальна та вертикальна, керівна та зворотній зв'язок, внутрішня та зовнішня тощо.

використання технологій Big Data. Мета роботи полягає у дослідженні можливостей інтенсифікації національної кримінально-правової комунікації та підвищення ефективності кримінально-правового регулювання через використання сучасних технологій обробки даних.

Виклад основного матеріалу. Трендом сучасної комунікації є Big Data – прийняття рішень на основі надвеликих обсягів інформації. Наприклад, сучасний цивільний літак генерує в середньому 0,5 ТБ інформації за один політ. У звичних нам формах це півмільйона книг на 500 сторінок кожна. Так забезпечується моніторинг та постійне вдосконалення безпеки авіаперевезень.

Чи є простішими завдання кримінально-правового регулювання? Вочевидь, що порівняння є дещо некоректним. Але мусимо визнати: до сих пір не мають очевидного розв'язання такі завдання, як побудова найбільш оптимальних формулювань текстів законів; визначення найбільш дієвих форм впливу на осіб, які порушують закон; знаходження балансу між суспільними ресурсами, що можуть бути задіяні для забезпечення кримінально-правового регулювання, і визначенням законом об'єктом кримінально-правового регулювання. Методи на основі Big Data можуть бути ефективно застосовані для розв'язання наведених завдань.

Скажімо, завжди активно обговорюють бюджетний процес та обсяги фінансування правоохоронних структур. Дуже складне та багаторівневе завдання. Але розв'язується воно, головню, на основі досить спірного підходу: «Скільки було витрачено в попередньому році?». У такий спосіб тільки консервують проблеми матеріально-технічного забезпечення. До того ж прозорої відповіді на запитання – наскільки ефективно витрачаються гроші – немає. Як немає підходу до прогнозу нематеріальних видатків, пов'язаних з використанням кримінального закону. Отже, спроба перевести в операційну площину розв'язання завдання балансу необхідних та фактично наявних для кримінально-правового регулювання ресурсів залишається нездійсненою через брак інформації.

Ще один приклад-аналогія з авіацією. Ризикую бути визнаним у схильності до польотів у хмарах, але приклад стосується саме аварійного приземлення. Відомо проблема з американськими військовими катапультами. Вони були смертельно небезпечні через те, що розраховувалися на середні розміри пілотів. Усунути помилку стало можливим тільки після збору великого обсягу інформації. Усіх пілотів перевірили на відповідність середнім розмірам, закладеним у розрахунки катапульти. З'ясувалось, що пілота, який би відповідав усім важливим для катапульти розмірам не існує. Навіть більше, одним з основних висновків дослідження був такий: будь-яка система, що розрахована на середню людину, приречена на провал [1]. Цей приклад є надзвичайно рельєфною ілюстрацією проблеми ефективності покарання. Продовжимо аналогії. Злочин – це аварія. Використовуючи закон, ми намагаємося висмикнути людину з асоціального піке. Проте через сприйняття всіх людей як середніх, конкретна особа, до якої застосовують кримінально-правову «катапульти» з

великою вірогідністю зазнає таких «ушкоджень», які унеможливають її повернення до нормального соціального буття.

Інженери вирішили завдання збиранням великого обсягу даних, їх аналізом, і як наслідок – відхід від ідеї однакової для всіх кабінки й упровадження технології індивідуальних налаштувань. За аналогією можна вважати, що й рішення такої одвічної проблеми кримінально-правового регулювання, як призначення ефективного покарання також можна знайти з використанням Big Data. Збір та аналіз якомога більших обсягів даних щодо призначених покарань, психометричних характеристик злочинців, особливостей їх посткримінальної поведінки тощо здатний кардинально змінити ситуацію.

Або Дональд Трамп та його перемога. Дослідники зазначають, що вона стала результатом використання Big Data. Передвиборча агітація не була орієнтована на гіпотетичні гомогенні групи населення. Робочі групи виборців встановлювали на основі величезних обсягів даних, а потім для них проводили так звану таргетовану рекламу. За даними досліджень, бюджет рекламної кампанії Трампа у Фейсбукі в кілька разів перевищував видатки на телевізійну рекламу. У день теледебатів користувачам ФБ надійшло 175 тис. повідомлень. Їх зміст різнився залежно від попередньої активності цих користувачів у соціальних мережах. Повідомляють, що агітатори Трампа мали спеціальний мобільний додаток, який сповіщував про політичні вподобання виборців на підставі даних геолокації та попередньо проведеної роботи щодо узагальнення доступних даних про виборців. Після проведення бесід з виборцями результати завантажували в цей додаток та знову аналізували.

Досить промовистою є й цитата Олександра Нікса, одного з керівників передвиборчої кампанії Трампа: «Мої діти не зможуть більше пояснити, що означає рекламний плакат з однаковим повідомленням для всіх і кожного» [2].

Тобто концепція Big Data «спрацьовує» для прийняття рішень у сфері управління соціальними процесами. Зазначимо, що цитована публікація вже стала об'єктом численних критичних зауважень; висловлено досить вагомі сумніви щодо достовірності висновків [3]. Водночас опосередкованим підтвердженням тези про ефективність використання Big Data для впливу на соціальні процеси може слугувати нещодавна увага парламентарів ЄС та США до діяльності кампанії Cambridge Analytica.

Час покаже, з одного боку несподівана перемога, що пояснюється новими формами роботи, з іншого – сумніви в методології та прозорості використаних технологій, звинувачення в спекуляції та гонитві за сенсацією. Проте головна теза, як видається, залишається без змін – великі обсяги інформації здатні на принципово іншому якісному рівні розв'язувати завдання у сфері регулювання соціальних процесів.

Отже, існують не вирішені проблеми кримінально-правового регулювання, які, відповідно до загального правила, будуть тільки загострюватися через ускладнення соціальних процесів. Ці проблеми потребують нових форм розв'язання. Одним з можливих способів є інтенсифікація комунікації – збір, класифікація, постійна актуалізація,

надання фахівцям широкого доступу до даних про кримінально-правове регулювання.

Але чи готова комунікація, що наявна в сучасній системі кримінально-правового регулювання, забезпечити інформаційну потребу у великих обсягах даних?

Грунтуючись на вже проведених дослідження [4], виділимо в питаннях забезпечення реалізації інформаційної потреби три складові:

- використання інформаційних технологій;
- забезпечення та розподілення доступу до інформації;
- формування інформаційного ресурсу.

Аналіз із цих позицій чинної системи комунікації у сфері кримінально-правового регулювання дає змогу сформулювати нижченаведені положення.

Щодо використання інформаційних технологій. Створено системи обліку досудових розслідувань, єдиний реєстр досудових рішень, у загальному доступі частково представлено матеріали щодо фінансових ресурсів, які витрачають на кримінально-правове регулювання. Проте інформації замало – потрібна більша деталізація. Наприклад, отримання інформації щодо конкретних покарань, ознак засуджених, ба більше, їх психометричних даних у форматі Big Data неможливе. Вибірковий аналіз можливий, але чи буде він результативним? Більшість важливої інформації залишається на паперових носіях. Необхідним є впровадження повноцінної системи електронного документообігу. Скажімо, наскільки б змінився процес призначення покарання, якби на момент винесення вироку були доступні для автоматизованого аналізу всі рішення в подібних справах за кілька останніх років, класифіковані за великою кількістю ознак.

Крім того, навіть ті інформаційні системи, які вже існують у державі, функціонують ізольовано, формати даних неузгоджені, що зрештою робить неможливим їх використання для проведення узагальнюючого аналізу [5]. Невтішна експертна оцінка фактичного рівня інформатизації, що давалась у 2010 році, загалом змінилася несуттєво: «Відсутність єдиної державної політики та координації призвела до повного хаосу в електронних системах управління. Кожне відомство винаходить ... власні технічні завдання з розробки, свої правила функціонування. Бази даних не сумісні не лише між собою, а й навіть між різними підрозділами всередині установ» [6].

Проблеми забезпечення та розподілу доступу до інформації. Принципова технологічна готовність супроводжується юридичними проблемами забезпечення та розподілу доступу до інформації. Обмежений доступ до облікових даних проваджень зрозумілий з огляду на необхідність неупередженого розгляду, мінімізації втручання в діяльність відповідних правоохоронних органів. Але доступ до деперсонфікованих даних реєстрації правопорушень, повідомлень про підозру дав би змогу швидко встановлювати проблемні тенденції правозастосування та попереджати їх розвиток. Дослідники мають отримати доступ до деперсонфікованих даних ЄСРДР. Тисячі правоохоронців щодня наповнюють базу даних актуальними

відомостями про стан злочинності (ЄРДР), але надцінний інформаційний ресурс використовується вкрай неефективно.

Доречним тут буде приклад з медичною інформацією у США. Усі призначення, відомості про пацієнтів, стан здоров'я тощо вносять до єдиної бази даних. Доступ до персональних даних хворих має тільки відповідний лікар. Водночас науковці, контролюючі органи, фармацевтичні компанії мають деперсоніфікований доступ до означеного масиву інформації. Це дає можливість, наприклад, здійснювати оперативний контроль за якістю лікарських препаратів або відслідковувати ефективність лікування. Через аналіз надвеликих обсягів даних відбувається постійне поліпшення медичного забезпечення [7].

Окремі питання, що виникають, – це підстави та межі накопичення персональних даних правоохоронними органами, можливість оперативного використання ними всіх наявних у державі баз персональних даних, статус інформації про активність он-лайн, правові підстави її збору та використання в форматі Big Data. Потребує розв'язання відома проблема балансу між потенційною небезпекою накопичення даних про особу та необхідністю підвищення ефективності діяльності правоохоронців. Непрості рішення, але відсутність їх у законодавчому полі блокує повноцінне використання Big Data в Україні. Зауважимо, що комерційні структури вже досить давно та впевнено використовують Big Data. Сподіватись на те, що аналогічні технічні рішення не використовують у злочинних цілях безвідповідально. Отже, гальмування організаційно-правових рішень, які б дали змогу збирати та використовувати надвеликі обсяги персональних даних для протидії злочинності, урешті-решт штучно зменшує можливість правоохоронців порівняно з можливостями злочинців.

Проблеми формування нових інформаційних ресурсів. Головна проблема комунікації тут – відсутність зацікавленості в результатах наукових досліджень з боку суб'єктів кримінально-правового регулювання. За даними нашого дослідження, відсутність зацікавленості в результатах відповідних наукових досліджень суб'єктів законодавчого кримінально-правового регулювання на думку 74% експертів чинить негативний вплив. До того ж 49% експертів розглядає результати здійснених в Україні наукових досліджень як значний ресурс підвищення ефективності кримінально-правового регулювання. Як убачається, такі дані свідчать про потребу налагодження конструктивної комунікації між соціальними інститутами, задіяними у сфері кримінально-правового регулювання. Сьогоднішня обмеженість такої комунікації приводить до неоптимального використання ресурсів, значно зменшуючи можливості суб'єктів кримінально-правового регулювання та його ефективність. Потреби української громади, виявлені в процесі наукових досліджень, не мають втілення на рівні законотворчої роботи. Актуальною проблемою є відновлення позицій української науки в кримінально-правовому дискурсі [8].

Висновки. Для продовження наукової дискусії можна запропонувати наведені нижче положення. Питання комунікації у сфері кримінально-правового регулювання актуалізується значною кількістю нерозв'язаних

проблем, які мають тенденції до загострення. Сучасний рівень технології та науки дає змогу ефективно розв'язувати соціальні проблеми з використанням Big Data. Можливості використання цієї методології в національній кримінально-правовій комунікації обмежені технологічними та організаційно-правовими аспектами, а також неготовністю законодавчого та правозастосовного рівнів сприймати результати наукового аналізу. Подолання цих перепон можна вважати основними напрямками стратегії розвитку комунікації у сфері кримінально-правового регулювання.

Використані джерела:

1. Rose T. When U.S. air force discovered the flaw of averages / *Thestar.com*. URL : <https://www.thestar.com/news/insight/2016/01/16/when-us-air-force-discovered-the-flaw-of-averages.html> (дата звернення: 06.09.2018).
2. Grassegger V.H., Krogerus M. Ich habe nur gezeigt, dass es die Bombe gibt. *Das Magazin*. Dezember, 2016. №48-3. URL : <https://www.dasmagazin.ch/2016/12/03/ich-habe-nur-gezeigt-dass-es-die-bombe-gibt/> (дата звернення: 06.09.2018).
3. Бенюмов К. Дональд Трамп правда победил из-за рекламы в фейсбуке? «Медуза» изучила статью о влиянии «больших данных» на выборы и рассказывает, что с ней не так / *Медуза*. URL : <https://meduza.io/feature/2016/12/12/donald-trump-pravda-pobedil-iz-za-reklamy-v-feysbuke> (дата звернення: 06.09.2018).
4. Карчевський М. В. Кримінально-правова охорона інформаційної безпеки України : монографія / МВС України, Луганський державний університет внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. Луганськ : РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2012. 528 с.
5. Бочковий О. В. Ігнорування інформаційно-технічного прогресу органами досудового розслідування в Україні: хронічна риса чи тимчасове явище? *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2016. № 3. С. 223-232.
6. Бутусов Ю. Держава 2.0 чи Держава.gov? *Дзеркало тижня*. 2010. № 31. URL : <http://dt.ua/articles/60954> (дата звернення: 06.09.2018).
7. Жмудяк Л. М., Жмудяк А. Л. Программа диагностики заболеваний. URL : <http://www.swsys.ru/index.php?page=article&id=2341>; Обзор: ИТ в здравоохранении 2014. URL : http://www.cnews.ru/reviews/publichealth2014/articles/po_pomogaet_povysit_kachestvo_meditinskoj_diagnostiki (дата звернення: 06.09.2018).
8. Карчевський М. В., Кудінов А. С. Ефективність кримінально-правового регулювання в Україні : інформаційно-аналітичні матеріали за результатами опитування експертів / МВС України, Луган. держ. ун-т внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка. Северодонецьк : РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2016. 44 с.

Стаття надійшла до редколегії 06.09.2018

Карчевский Н. В. Big Data и эффективность уголовного-правового регулирования

Уголовно-правовое регулирование в контексте прагматической парадигмы является эффективным тогда, когда объем фактических социальных расходов на его реализацию соответствует объему необходимых социальных расходов, обусловленных законотворческой и правоприменительной деятельностью в

сфере уголовно-правового регулирования. Отсюда, эффективными законодательными решениями в сфере уголовно-правового регулирования являются те, которые обеспечивают баланс социальной значимости охраняемых благ и обоснованного объема необходимых социальных расходов, а именно того объема расходов, которые государство и общество могут выделить на обеспечение уголовно-правового регулирования. Эффективными решениями на правоприменительном уровне уголовно-правового регулирования являются те, которые приняты в соответствии с действующим законодательством и требуют осуществления социальных расходов, соответствующих опасности конкретного совершенного преступления.

Фактическое положение вещей в указанном контексте можно описать так: прослеживается инфляция уголовного правотворчества при росте преступности и расходах общества, растущих в поддержку реализации уголовного закона.

Коммуникация - это процесс реализации информационной потребности. Актуализация проблематики коммуникации связана с ростом информационной потребности, которое обусловлено постоянным усложнением социальных процессов, необходимостью действовать эффективно в изменяющихся условиях. Трансформируются почти все сферы человеческого бытия. Коммуникация в каждой из них становится активной и плотной. Очень востребованы специалисты по анализу данных. Указанное распространяется и на коммуникацию в сфере уголовно-правового регулирования. На страницах этой работы мы проанализировали определенную часть последней; под коммуникацией в сфере уголовно-правового регулирования понимается процесс, в рамках которого субъекты уголовно-правового регулирования получают информацию достаточную для принятия эффективных решений.

Одним из возможных способов качественного обновления уголовно-правовой коммуникации является использование современных информационных технологий для сбора, классификации, постоянной актуализации сверхбольших объемов информации, предоставление специалистам широкого доступа к накапливаемым государством данным об уголовно-правовом регулировании - полноценное использование технологий Big Data. Цель работы заключается в исследовании возможностей интенсификации национальной уголовно-правовой коммуникации и повышения эффективности уголовно-правового регулирования через использование современных технологий обработки данных.

Обосновывается, что современный уровень технологии и науки позволяет эффективно решать социальные проблемы с использованием Big Data. Возможности использования этой методологии в национальной уголовно-правовой коммуникации ограничены технологическими и организационно-правовыми аспектами, а также неготовностью законодательного и правоприменительного уровней воспринимать результаты научного анализа. Преодоление этих препятствий можно считать основными направлениями стратегии развития коммуникации в сфере уголовно-правового регулирования.

Ключевые слова: уголовно-правовое регулирование, эффективность, прагматизм, коммуникация, Big Data.

Karchevskiy M. Big Data and the Effectiveness of Criminal Legal Regulation

Effective, in the context of the pragmatic paradigm, criminal law is when the amount of actual social spending on its implementation corresponds to the amount of necessary social expenditures due to legislative and law enforcement activities in the

field of criminal law regulation. Consequently, effective legislative decisions in the field of criminal law regulation should be considered to ensure a balance of the social significance of protected benefits and a reasonable amount of social expenditures, namely, the amount of expenditures that the state and society can allocate for ensuring criminal law regulation. Effective decisions at the law enforcement level of criminal law regulation should be considered as adopted in accordance with the current legislation and require the implementation of social costs that correspond to the danger of a particular offender.

The actual state of affairs in the given context can be described as follows: there is an inflation of criminal law-making with the growth of crime and increasing expenditures of society in support of the implementation of the criminal law.

Communication is the process of implementing information needs. Actualization of communication problems is connected with the growth of information needs. This growth is due to the constant complication of social processes, the need to act effectively in changing circumstances. Almost all spheres of human condition transform. Communication in each of them becomes more active and dense. Extremely in demand are experts in data analysis. The above is fully applicable to communication in the field of criminal law regulation. In this paper we will talk about a certain part of the latter, under the communication in the field of criminal law regulation we will understand the process in which subjects of criminal law get enough information to make effective decisions.

One of the possible ways of qualitative updating of criminal law communication is the use of modern information technologies for collecting, classifying, constantly updating super-large volumes of information, providing experts with wide access to the data accumulated by the state on criminal law regulation - the full use of technologies Big Data. The purpose of the work is to explore the possibilities for intensifying national criminal law communication and increase the effectiveness of criminal law regulation through the use of modern data processing technologies.

It is substantiated that the modern level of technology and science allows us to effectively solve social problems using Big Data. Possibilities of using this methodology in national criminal law communication are limited by technological and organizational and legal aspects, as well as the unreadiness of the legislative and law enforcement levels to perceive the results of scientific analysis. Overcoming these barriers can be considered as the main directions of the strategy of development of communication in the field of criminal law regulation.

Keywords: criminal law regulation, efficiency, pragmatism, communication, Big Data.

УДК 343.23

Т. А. Павленко

ОБ'ЄКТ ЗЛОЧИНУ В ДОКТРИНІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА

У статті проаналізовано основні концепції та теорії об'єкта злочину. Досліджено наукові розробки, спрямовані на критичне переосмислення традиційних підходів до визначення об'єкта злочину як суспільних відносин. Окреслено авторське бачення розуміння об'єкта злочину. Визначено, що права й свободи в усіх випадках виступають загальним об'єктом злочину. Конкретні